

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 8 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od M. B. na rzecz Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 11.328,84 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na ustaleniach, że w dniu 10 grudnia 2008r. M. B. zawarła z (...) Bank (...) S.A. obecnie (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę bankową w numerze (...). Na podstawie przedmiotowej umowy pozwana otrzymała kwotę 9.144,13 zł zobowiązując się do jej spłaty wraz z należnymi opłatami i odsetkami ustawowymi w 36 miesięcznych ratach.

Pozwana przestała spłacać pożyczkę, kiedy jej brat, na potrzeby którego zaciągnęła pożyczkę, stracił pracę. Umowa została wypowiedziana. W dniu 9 grudnia 2010 r. wierzyciel pierwotny sporządził bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Zgierzu postanowieniem z dnia 9 grudnia 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 5337/10 nadał klauzulę wykonalności. Na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego wszczęto przeciwko dłużnicze postępowanie egzekucyjne, którego zasadności nie kwestionowano. Postępowanie zostało umorzone z uwagi na jego bezskuteczność. W dniu 2 kwietnia 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarła z Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności, mocą której bank przeniósł na powoda wierzytelność dochodzoną pozwem.

W dniu 29 października 2014 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu nr (...), w którym wskazał, iż Funduszowi przysługuje wierzytelność w stosunku do pozwanej w kwocie 11.328,84 zł z tytułu umowy kredytu z dnia 10 grudnia 2008 r.

Pismem z dnia 24 września 2014 r. powód wezwał M. B. do zapłaty.

M. B. nie pracuje. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z mężem, wychowują dwuipółletniego syna. Utrzymują się tylko z pensji męża. Mąż pozwanej zarabia 2.500 zł miesięczne, z czego po zajęciu komorniczym otrzymuje 1.300 złotych. Czasami mąż pozwanej dostaje dodatek za służbę w wysokości 82 złotych. Z dochodów męża spłacają wspólny kredyt w wysokości 26.000 zł. Przeciwko mężowi toczą się postępowania egzekucyjne w kilku innych sprawach z mniejszym zadłużeniem. Mieszkają w mieszkaniu służbowym. Miesięczne opłaty to 600 złotych z tytułu czynszu, 80 złotych z tytułu opłat za prąd oraz 50 złotych tytułem kosztu butli gazowej raz na dwa, trzy miesiące. Posiadają zadłużenie z tytułu czynszu, które egzekwuje komornik.

Sąd Rejonowy w rozważaniach podnosił, że stosownie do art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. 2015/128), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W niniejszej sprawie pozwana uznała roszczenie powoda, ale wniosła o rozłożenie należności na raty.

Stosownie do art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa oznacza, iż strona pozwana uznała za zasadne samo roszczenie powoda jak i przyznała przytoczone przez niego okoliczności, w konsekwencji wyrażając zgodę na wydanie wyroku uwzględniającego

powództwo. Sąd, co do zasady, jest związany uznaniem powództwa, zatem wydaje wyrok w zakresie uznania, bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Uznanie to jest jednakże poddawane kontroli Sądu.

W niniejszej sprawie pozwana zawarła z (...) Bank (...) S.A. obecnie (...) Bank S.A umowę o kredyt numer (...). Zobowiązała się do zwrotu kwoty kredytu wraz z oprocentowaniem. Pozwana nie spłacała kredytu w terminach i wysokości określonej umową. Od niespłaconych rat naliczane były stosownie do umowy kredytowej odsetki za opóźnienie. Z całokształtu okoliczności w sprawie wynika, iż powodowi przysługuje względem pozwanej wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem. Uznanie powództwa przez pozwaną nie było zatem sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzało do obejścia prawa.

Wobec powyższego Sąd I instancji zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną należność.

Ponadto Sąd Rejonowy uzasadnił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok zaskarżyła pozwana, zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie art. 118 k.c. poprzez jego niezastosowanie, co doprowadziło do uwzględnienia powództwa. Apelująca wobec zgłoszonego zarzutu przedawnienia wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości w punkcie 1, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił:

Wierzyciel pierwotny dnia 8 lutego 2011 r. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, któremu Sąd Rejonowy w Zgierzu postanowieniem z dnia 9 grudnia 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 5337/10 nadał klauzulę wykonalności, wszczął egzekucję przeciwko pozwanej przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi- Widzewa w Łodzi A. P. pod sygn. akt Km1052/11 (akta sprawy egzekucyjnej Km 1052/11)

Postępowanie to zostało umorzone dnia 30 czerwca 2011r. z uwagi na jego bezskuteczność (postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi- Widzewa w Łodzi A. P. k.37 akt Km1052/11).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona i podlega uwzględnieniu.

Pozwana co prawda przed Sądem I instancji uznała powództwo, jednakże należy mieć na względzie, że oświadczenie strony pozwanej o uznaniu powództwa, co do zasady stanowi czynność procesową, której skuteczność zależy od spełnienia wymagań określonych w k.p.c. Jest to czynność jednostronna, podejmowana wobec Sądu. Zalicza się ją do aktów dyspozycyjnych, przez które strona decyduje o losach procesu, przyznając okoliczności uzasadniające żądanie i wyrażając zgodę na całkowite lub częściowe jego spełnienie. Strona pozwana może więc je cofnąć do momentu wydania prawomocnego wyroku przez zwykłe jednostronne oświadczenie skierowane do Sądu. Pozwana mogła skutecznie cofnąć swoje oświadczenie o uznaniu powództwa w apelacji, co uczyniła podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

W niniejszej sprawie, bezspornym było, że umowa bankowa zawarta została w dniu 10 grudnia 2008 r., natomiast spłata kredytu miała zostać dokonana przez pozwaną w 36 miesięcznych ratach. Wobec zaprzestania przez pozwaną spłaty kredytu, umowa została wypowiedziana, a pierwotny wierzyciel ((...) Bank S.A.) w dniu 9 grudnia 2010 r. sporządził bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Zgierzu postanowieniem z dnia 9 grudnia 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 5337/10 nadał klauzulę wykonalności. Na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego, zostało wszczęte w dniu 8 lutego 2011 r. postępowanie egzekucyjne, po czym w dniu 30 czerwca 2011 r. zostało umorzone z powodu bezskuteczności egzekucji (postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi- Widzewa w Łodzi A. P. k.37 akt Km1052/11).

Zgodnie z art. 123 § 1 ust. 1) k.p.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem

polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.p.c.). W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 k.p.c.).

W okolicznościach niniejszej sprawy, przerwanie biegu przedawnienia roszczenia z umowy kredytu nastąpiło w dniu złożenia przez (...) Bank S.A. wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, co miało miejsce w dniu 8 lutego 2011 r., po czym bieg terminu przedawnienia rozpoczął się na nowo z dniem 1 lipca 2011 r. (dzień następny po dniu zakończenia postępowania egzekucyjnego umorzonego postanowieniem z dnia 30 czerwca 2011r. akta Km 1052/11).

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczenia związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej – a takim niewątpliwie jest dochodzone roszczenie - wynosi 3 lata, wobec czego termin ten liczony od dnia 1 lipca 2011 r. - upłynął z dniem 1 lipca 2014 r.

(...) Bank S.A. w dniu 2 kwietnia 2014 r. dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności na rzecz strony powodowej, która z kolei w dniu 7 listopada 2014 r. wniosła pozew przeciwko pozwanej o zwrot tej należności.

W konsekwencji wobec skutecznie podniesionego zarzutu przedawnienia, powództwo należało oddalić, o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c.

O nieuiszczonych kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2014 r. poz. 1025) w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd Okręgowy nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu kwotę 567 (pięćset sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od apelacji, od której pozwana była zwolniona.